

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De celebribus Dei martyribus, quomodo omnem locum sui memoria
repleuerunt, variis pro pietate coronis receptis. Cap. IIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

Christi stadio luctati sunt, & in grauibus certaminibus
 praeclare obeundis, praeclara sane spectacula hominū oca-
 lis subiecerunt ad contemplandū: sic alij infiniti confe-
 ssum animis praeformidine percussi & attoniti, facile eo
 modo primo impetu in illos facto, prorsus succubuerūt.
 Ex ceteris autē quisq; varia tormentorum genera, alte-
 rius subijt: hic plagis toto corpore dilaceratus, ille ex-
 cruciatas distorsione membrorum, alius acutis & intole-
 rabilibus nouaculis dilaniatus. Inter quos nonnulli e-
 rant, qui vix satis honestum vitę exitum consecuti sunt:
 Alij item, qui sine fructu certamen decurrerunt: Nam vt
 vnus infidelium violentia contrusus, & ad sacrificia illa
 nefaria impuraq; deductus, quamuis non immolasset, ta-
 men perinde atq; immolarat, libere dimissus est: sic alter
 quanquam nō omnino appropinquauerat, neq; quicquā
 attigerat impuri, gentilibus tamen eum sacrificasse asfir-
 mantibus, tacitus eorū tulit contumeliā, seq; inde priori-
 puit. Alius semiviuus sublatus, velut iam mortuus proy-
 eitur. Quidam prostratus humi, inq; numerum sacrifican-
 tiū relatus, longinquo spatio pedibus abstrahitur. Alius
 vociferatus est, & magna voce contestatus, se hostias pe-
 nitus repudiare: alius salutaris Christi appellationis con-
 fessione gestiens, se Christianū esse clamauit. Alter neq;
 immolasse, neq; se aliquando immolaturum asseueranter
 affirmavit. Attamen isti etiam frequentibus satellitū ad
 eam rem delectorum manibus in os verberati, & ad silen-
 dum compulsi, in vultū quoq; & genas percussi, vi e me-
 dio extrusi fuerūt. Ita pietatis hostes omnino, vel videri
 effecisse, quod animo intēdebant, permagno cęstimarūt.

*De celebribus Dei martyribus, quomodo omnem locum
 sui memoria replerunt, variis pro
 pietate coronis receptis.*

CAP. IIII

VErū cōtra sanctos martyres, quorū res gestas nullo
 dicēdi genere satis accurate explicare possum⁹, isti
 perditū infidelū conatus neutiquā ex animi sentētia pro-
 cesserūt. Infinitos enim videre licebat, qui admirabile stu-
 diū & propensionē aī pro vero Dei omnīū fabricatoris
 cultu

EUSEBII HISTORIAE

cultu & religione declararunt: idque non ex eo tempore solum, quo persecutionis ardor erat contra omnes Christianos incensus, sed longe ante etiam, cum adhuc pax tranquilla in ecclesia vigeret. Nam paulo ante illud tempus, cum qui imperij dominatum & potentiam occupabat, esset tanquam è graui & temulento sopore excitatus, atque adeo, tempore inter Decium & Gallum interiecto, clam & ex occulto primum in ecclesias Dei inuaderet, non quasi aceruatim contra nos bellum suscipiendo, sed eos solos qui in exercitu Romano militiam exercebant, pedetentim adoriendo (nam si prius cum illis conertans, superior forte discederet, reliquos ea ratione facile posse capi putabat) permultos eorum, qui in militia versabantur, cernere potuisses, qui lubentibus animis vitam tenuè & abiectam amplexari maluerunt, quàm pietatem & cultum erga Deum vniuersarum rerum opificè aliquando denegare. Vbi autem dux, quisquis tandem ille fuerit, iam tum primum contra eos, qui ex nostris in exercitu Romano militabant, persecutionem excitauerat, & illos ab aliis militibus, in quorum numerum relati erant segregauerat seiuixeratq; & liberam optionem dederat, vel honoris perfruendi, si edicto obsequerentur, vel eiusdem amittendi si resisteret, multi admodum, qui veri regni Christi milites erant, nulla mora interposita, fidei in eum confessionè, falsæ & adumbratæ gloriæ, quæ in mundo fruerentur, sine vlla dubitatione prætulērunt. Inter quos iam, licet numerus perexiguus (quandoquidè dux lentius & moderatius adhuc in nos tendebat infidias, & paucorum admodum sanguinem fundere aggrediebatur, propterea quòd multitudo Christianorum illum, vt erat verisimile, deterruit, & animum eius ne bellum contra omnes simul concitaret, retardauit) licet inquam numerus perexiguus, vnus tamen & alter, non modo dignitatem amittere, sed mortem etiam pro veræ pietatis defensione oppetere voluerunt. At postquam apertius rem erat aggressus, nulla oratione, aut dicendi vi explicari potest, quot & quàm insignes Christi martyres, his qui ciuitates quasque, & regiones incoluerunt, oculis cernere licuisset.

De hiis